

אד אינפיניטום

מחזה קצר מאת נעם גיל

אנחנו בדקות המעטות שנותרו לפני העלייה לבמה. שחקנית מתוחה עושה חזרות טקסט.

שחקנית: בחייאת, רומאן... אבל למה? למה רומאן? דחילק, רומאן, אבל סיכמנו... רבאק... לא עליך, רומאן, על המצב... אבל אנחנו סבבה... אנחנו סבבה, רומאן? (אינטונציה שונה) רומאן, אנחנו סבבה? דחילק, רומאן... (חוזרת באינטונציה שונה) דחילק, רומאן... רומאן דחילק...

במאי נכנס.

במאי: אוקי, מההתחלה.

שחקנית: בחייאת, רומאן, אבל למה? למה רומאן?

במאי: תוריד רומאן אחד.

שחקנית: אבל במחזה כתוב...

במאי: עזבי את המחזה, תוריד רומאן...

שחקנית: בחייאת, רומאן... אבל למה רומאן?

במאי: אמרתי לך להוריד רומאן, לא?

שחקנית: אתה צודק.

במאי: את לא מרוכזת.

שחקנית: יש לי פיפי.

במאי: אין זמן.

שחקנית: אבל אני חייבת.

במאי שני נכנס.

במאי שני: יאללה, מההתחלה.

שחקנית מתכוננת.

שחקנית: בחייאת, רומאן... אבל למה? למה רומאן...

במאי שני (קוטע אותה): בלי המונולוג, בוא נתחיל אחרי המונולוג.

שחקנית: אוקיי...

במאי: תורידי רומאן אחד.

שחקנית: אבל במחזה כתוב...

במאי שני: במחזה באמת כתוב?

במאי: כן.

במאי שני: טוב, תמשיכו לביט הבא.

שחקנית: יש לי פיפי.

במאי: אין זמן.

שחקנית: אבל אני חייבת.

במאי שני: מצוין, עכשיו לסצנה השנייה.

במאי: מהמונולוג?

במאי שני: כן, ומהר... אנחנו הבאים בתור.

שחקנית: אני יכולה פיפי?

במאי שני: אין לנו זמן.

שחקנית: אבל אני חייבת.

במאי: יאללה, לכי.

שחקנית יוצאת החוצה.

במאי: להתחיל?

במאי שני: להתחיל.

הבמאי מתכונן.

במאי: עכשיו להתחיל?

במאי שני: אז מתי? עוד שניה עולים. תתחיל.

במאי: טוב, אני מתחיל.

במאי שני: יאללה.

במאי: מוכן?

במאי שני: מוכן.

במאי: טוב, אז מההתחלה של המונולוג.

השחקנית נכנסת.

במאי: אנחנו מתחילים.

שחקנית: מצוין, סצנה שלישית, להתחיל.

במאי: טוב...

במאי מתכונן.

במאי: עכשיו להתחיל?

במאי שני: אז מתי? עוד שנייה עולים. תתחיל.

במאי: טוב, אני מתחיל.

שחקנית: נו, תתחילו.

במאי: התחלנו כבר.

שחקנית: נכון, סליחה. מההתחלה.

הבמאי והבמאי השני מתכוננים.

במאי: אוקיי, אז להתחיל?

במאי שני: תתחיל.

במאי: עכשיו להתחיל?

במאי שני: אז מתי? עוד שניה עולים. תתחיל.

שחקנית: לא, בלבול את הסדר של המשפט. "אז מתי? **תתחיל**, עוד שנייה עולים."

התתחיל לפני העוד שנייה עולים.

במאי שני: נכון, סליחה...

שחקנית: לא תהיה עוד הזדמנות שניה, תחזור על המשפט.

במאי שני: לא תהיה עוד הזדמנות שנייה.

במאי: משהו פה לא מסתדר.

שחקנית: מה עכשיו?

במאי: תעשו שוב מבלבלת...

שחקנית: בלבלת את הסדר של המשפט.

במאי: לא טוב, אינטונציה שונה.

שחקנית: הסדר של המשפט מבולבל.

במאי: לא לשנות את הסדר של המשפט, את האינטונציה.

שחקנית (באינטונציה שונה): בלבלת את הסדר של המשפט.

במאי: תני לי עוד אחת.

שחקנית (אינטונציה שונה): בלבלת את הסדר של המשפט.

במאי: אוקיי, תמשיכו...

שחקנית: בלבלת את הסדר של המשפט. "אז מתי? **תתחיל**, עוד שניה עולים." התתחיל לפני העוד שני עולים.

במאי שני: נכון, סליחה...

שחקנית: לא תהיה עוד הזדמנות שניה, תחזור על המשפט.

במאי שני: לא תהיה עוד הזדמנות שנייה.

שחקנית: תמשיכו.

במאי: אוקיי, מההתחלה...

שחקנית: בחייאת, רומאן... אבל למה? למה רומאן?

במאי שני: לא, מהביט השני.

שחקנית: יש לי פיפי.

במאי: אין זמן.

שחקנית: אבל אני חייבת.

במאי שני: אוקיי, ועכשיו לאפילוג.

שחקנית: באינטונציה שונה.

במאי (לשחקנית): באינטונציה שונה.

שחקנית (באינטונציה שונה): באינטונציה שונה.

במאי (באינטונציה שונה): ועכשיו לאפילוג.

במאי שני: טוב, נראה לי שאנחנו מוכנים.

שחקנית: באינטונציה שונה.

במאי שני (באינטונציה שונה): נראה לי שאנחנו מוכנים.

במאי: יאללה, עולים.

שחקנית: עכשיו תתכוון.

במאי שני: עכשיו תתכווני...

שחקנית (באינטונציה שונה, מתכוונת): עכשיו תתכוון.

במאי: יאללה, מההתחלה...

שחקנית: בחייאת, רומאן... אבל למה? למה רומאן? דחילק, רומאן, אבל סיכמנו... רבאק...

לא עליך, רומאן, על המצב... אבל אנחנו סבבה... אנחנו סבבה, רומאן? אנחנו סבבה...

אנחנו סבבה, רומאן? (אינטונציה שונה) (אינטונציה שונה) רומאן, אנחנו סבבה...

בשלב מסוים האורות יורדים על המחזה הלא מסתיים הזה.

סוף